

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 405/2011

av den 19 april 2011

om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av vissa stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 15.1,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Provisoriska åtgärder

- (1) Genom kommissionens förordning (EU) nr 1261/2010 ⁽²⁾ (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*) infördes en provisorisk utjämningstull på import av vissa stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingetts den 15 februari 2010 av *European Confederation of Iron and Steel Industries (Eurofer)* (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 25 %, av unionens totala produktion av vissa stänger av rostfritt stål.
- (3) Såsom anges i skäl 23 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av subventionering och skada perioden från och med den 1 april 2009 till och med den 31 mars 2010 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av tendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med 2007 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.2 Efterföljande förfarande

- (4) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa provisoriska utjämningsåtgärder hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*), lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten. De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Kommissionen fortsatte att inhämta alla upplysningar som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden. De muntliga och skriftliga synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.
- (5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska tullen. Parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av dessa slutliga uppgifter.

1.3 Parter som berörs av förfarandet

- (6) Eftersom inga synpunkter har lämnats beträffande de parter som berörs av förfarandet, bekräftas härmed skälen 5–22 i förordningen om provisorisk tull.

2. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (7) Det erinras om att den berörda produkten, enligt skäl 24 i förordningen om provisorisk tull, definierades som stänger av rostfritt stål, tillformade eller färdigbehandlade i kallt tillstånd men inte vidare bearbetade, andra än stänger med runt tvärsnitt med en diameter på minst 80 mm, med ursprung i Indien. Produkterna klassificeras för närvarande enligt KN-numren 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 and 7222 20 89.
- (8) En exporterande tillverkare i Indien hävdade att stänger av rostfritt stål med runt tvärsnitt med en diameter på mindre än 80 mm, men utanför toleransen H6 till H11, borde undantas från undersökningen eftersom de inte omfattas av produktdefinitionen.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 343, 29.12.2010, s. 57.

- (9) Det argumentet avvisades eftersom produktdefinitionen inte säger något om toleranser. Produktkontrollnumret i frågeformuläret innehåller ett fält för toleranser mellan H6 och H11, men det är bara för att möjliggöra jämförelser och har inga bindande konsekvenser för den produkt som är föremål för undersökning. Därför dras slutsatsen att produkter som ligger utanför toleransen H6 till H11 inte ska undantas.
- (10) Det bör noteras att produkter utanför tolerans H6 till H11 togs i beaktande för beräkningen av de provisoriska subventions- och skademarginalerna.

2.2 Likadan produkt

- (11) Eftersom inga synpunkter lämnats beträffande den likadana produkten, bekräftas härmed skäl 25 i förordningen om provisorisk tull.

3. SUBVENTIONERING

3.1 Inledning

- (12) I skäl 26 i förordningen om provisorisk tull nämndes följande system, som påstods innebära att subventioner beviljas:
- Tullkreditsystemet (*Duty Entitlement Passbook Scheme*).
 - Systemet med förhandstillstånd (*Advance Authorisation Scheme*).
 - Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (*Export Promotion Capital Goods Scheme*).
 - Systemet med exportorienterade företag (*Export Oriented Units Scheme*).
 - Exportkreditsystemet (*Export Credit Scheme*).
- (13) Unionsindustrin undrade om inte kommissionen underlåtit att ta hänsyn till ett antal subventionssystem och menade att de subventioner som indiska tillverkare konstaterats erhålla därför undervärderats.
- (14) Som svar på detta bör det noteras att klagomålet omfattade ett stort antal nationella och lokala subventionssystem som togs med i frågeformuläret till exporterande

tillverkare i Indien och undersöktes av kommissionen. Det var dock bara för de system som anges i skäl 12 som det konstaterades att de undersökta exporterande tillverkarna i urvalet mottagit subventioner.

- (15) Unionsindustrin hävdade också att kommissionens undersökningsresultat strider mot den slutsats som dragits av US Department of Commerce (*US DOC*) i ett utjämningsförfarande nyligen gällande viss stålexport från Indien, där mycket högre subventioner konstaterades. Det bör dock noteras att detta undersökningsresultat gäller en annan produkt och en annan undersökningsperiod. Således avvisas detta argument.
- (16) I avsaknad av andra synpunkter bekräftas skälen 26–28 i förordningen om provisorisk tull.

3.2 Tullkreditsystemet (DEPBS)

- (17) Flera parter hävdade att tullkreditsystemet inte borde betraktas som en utjämningsbar subvention, eftersom syftet med systemet är att avräkna importtullar. Såsom förklaras i skäl 38 i förordningen om provisorisk tull kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom det inte uppfyller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bland annat på att en exportör inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importerats tullfritt i tillverkningsprocessen och att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om ett alltför stort belopp i form av importtullar har utbetalats i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är därför ändå berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet. Således avvisas dessa argument.
- (18) En part hävdade att det faktiska försäljningspriset vid försäljning av tullkreditlicensen var lägre än licensens värde och att förmånen därför var mindre. I det avseendet bör det noteras att förmånen inom ramen för detta system beräknades med utgångspunkt i beloppet för den kredit som beviljats enligt licensen, oavsett om licensen användes för att avräkna importtullar eller faktiskt såldes. Försäljning av en licens till ett lägre pris än det nominella värdet är ett rent kommersiellt beslut som inte påverkar storleken på den förmån som mottagits inom ramen för systemet. Således avvisas detta argument.

- (19) En part hävdade vidare att även om tullkreditsystemet betraktades som utjämningsbart, borde den förmån som erhållits inom ramen för systemet inte baseras på exportvärdet utan i stället på det faktiska utnyttjande av tullkreditlicensen. Här bör det erinras om att storleken på den utjämningsbara subventionen, i enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen, beräknades som den förmån som konstaterats för mottagaren under undersökningsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker inom ramen för detta system. Vid den tidpunkten blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att ta ut tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten för exporttransaktionen i fråga inom ramen för tullkreditsystemet. Eftersom ett företag känner till att det kommer att erhålla en subvention inom ramen för tullkreditsystemet, befinner det sig i en mer gynnsam position eftersom det kan låta subventionen avspeglas i lägre priser. Det är tidpunkten för exporten som är avgörande vid fastställandet av huruvida en förmån beviljats och inte huruvida krediten senare används, eftersom en exportör redan med denna lagstadgade rättighet har fått en bättre finansiell ställning. Således avvisas denna begäran.
- (20) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på detta system, bekräftas skälen 29–41 i förordningen om provisorisk tull.

3.3 Systemet med förhandstillstånd (AAS)

- (21) En part hävdade att systemet med förhandstillstånd borde betraktas som ett restitutionssystem, eftersom de varor som importerats används för att tillverka exportvaror. Som svar på detta argument förklarades i skäl 54 i förordningen om provisorisk tull att det delsystem som använts i detta fall inte kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter tillämpade inte ett effektivt kontrollsystem eller ett förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Vidare anses det att standardnormerna för den berörda produkten inte var tillräckligt exakta och att de inte i sig kan betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dem inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exporttillverkningen. De indiska myndigheterna har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kon-

trollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Delsystemet är således utjämningsbart, och argumentet avvisas härmed.

- (22) När det gäller beräkningen av subventionsbeloppet måste förmåner inom ramen för systemet med förhandstillstånd som genereras av andra produkter än den berörda produkten tas i beaktande vid fastställandet av beloppet för den utjämningsbara förmånen, i motsats till vad som hävdats av en part. Enligt detta system finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner som uppstår inom ramen för systemet med förhandstillstånd.
- (23) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på detta system, bekräftas skälen 42–58 i förordningen om provisorisk tull.

3.4 Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS)

- (24) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på detta system, bekräftas skäl 59 i förordningen om provisorisk tull.

3.5 Systemet med exportorienterade företag (EOUS)

- (25) Innan ett antal synpunkter från det företag i urvalet som hade status som exportorienterat företag bemöts, bör det erinras om att en mycket viktig skyldighet för ett exportorienterat företag enligt dokumentet om utrikeshandelspolitiken för 2004–2009 respektive 2009–2014 är att uppnå nettoinkomster av utländsk valuta, dvs. att företaget under en referensperiod (5 år) uppnår ett totalt exportvärde som är högre än det totala värdet av importerade varor. Alla företag som i princip åtar sig att exportera hela sin produktion av varor eller tjänster kan inrättas inom ramen för systemet med exportorienterade företag.
- (26) I gengäld är exportorienterade företag berättigade till ett antal förmåner som anges i skäl 66 i förordningen om provisorisk tull. De är rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen. För att få dessa subventioner är det i enlighet med punkt 6.1 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken för 2009–2014 ett oeftergivligt villkor att ett exportorienterat företag har som mål att exportera.
- (27) Alla de undantag som ett exportorienterat företag omfattas av är rättsligt knutna till exportresultat. Systemet med exportorienterade företag kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led h–i i bilaga I, bilaga II (definition

av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen.

- (28) Vidare har det inte kunnat fastställas att de indiska myndigheterna tillämpar ett kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra om tull- och/eller omsättningsskattebefriade insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten och i så fall i vilka mängder (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Syftet med det kontrollsystem som finns är att övervaka skyldigheten att uppnå nettoinkomster av utländsk valuta och inte förbrukningen av importvaror i förhållande till produktionen av exportvaror.
- (29) När det gäller den part som har status som exportorienterat företag, gäller två villkor för att en förmån ska vara utjämningsbar: i) ett kontrollsystem saknas; ii) alltför stor avskrivning förekommer. Som svar på detta bör det noteras att det är grundläggande att de indiska myndigheterna kan visa att ett lämpligt kontrollsystem införts för att fastställa vilka insatsvaror som förbrukats under produktionsprocessen och i vilka mängder. Avsaknaden av ett lämpligt kontrollsystem behandlas mer ingående nedan. När det gäller frågan om alltför stor avskrivning, är den bara relevant i fall där det slagits fast att ett system, i det här fallet systemet med exportorienterade företag, är ett tillåtet restitutionssystem som uppfyller kraven i bilagorna I–III i grundförordningen. Såsom redan förklarats i skäl 27 kan inte systemet med exportorienterade företag betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen.
- (30) Parten framhöll vidare att systemet med exportorienterade företag till sin natur är sådant att det tillåter tullfri import av råvaror för export av slutprodukter. Parten hävdade att systemet med exportorienterade företag kan likställas med det särskilda tullförfarandet med aktiv förädling, inte restitution. Det hävdades att det finns stora skillnader mellan de två systemen, oavsett om de teoretiskt ger samma resultat (export av varor som innehåller råvaror för vilka importtullen uteblivit). Till stöd för sitt påstående hävdade parten att exportören inom ramen för ett restitutionssystem har rätt att begära återbetalning av tullar för råvaror som ingår i de slutliga varorna. Inom systemet med aktiv förädling är exportören befriad från eventuella importtullar men har en rättslig skyldighet att betala tull för alla slutliga varor som säljs på hemmamarknaden. Parten hävdade att det inte kan förekomma alltför stor avskrivning inom ramen för det sistnämnda systemet.
- (31) Som svar på detta bör det först och främst noteras att det kan fastslås om ett alltför stort belopp har utbetalats endast om det finns ett kontrollsystem för att övervaka förbrukningen av importvaror i förhållande till produktionen av exportvaror. När det gäller partens påstående att systemet med exportorienterade företag inte är ett restitutionssystem, bör det noteras att det i fotnot 2 i bilaga I till grundförordningen tydligt anges att avskrivning eller restitution avser hel eller delvis befrielse från eller anstånd med importavgifter. Det bör stå klart att grundprincipen för system för tullrestitution eller återbetalning av eller befrielse från importtull är densamma, dvs. att en förutsättning för befrielse från eller återbetalning av importtullar på råvaror är att råvarorna används vid tillverkning av produkter som sedan exporteras. Slutligen bör det stå klart att systemet med exportorienterade företag måste uppfylla kraven i bilagorna I–III i grundförordningen för att betraktas som ett tillåtet restitutionssystem.
- (32) Parten hävdade vidare att ett exportorienterat företag omfattas av ett lämpligt kontrollsystem och ytterligare kontrollåtgärder gällande både exporten och den inhemska försäljningen. Det hävdades att inte bara utrikeshandelspolitiken och förfarandehandboken (HOP), där de lagar och förfaranden som gäller exportorienterade företag fastställs, var relevanta. Det borde även undersökas om det finns andra indiska lagar och författningar som innebär att ett rimligt och effektivt kontrollsystem inrättas. Till stöd för sin begäran hävdade parten att man enligt avsnitt 6.10.1 i förfarandehandboken omfattas av en rättslig skyldighet att föra korrekta räkenskaper och ska lämna digitalt signerade kvartals- och årsrapporter över import, inhemska inköp, export och inhemsk försäljning. Parten hävdade vidare att man enligt lagen om central punktskatt (*Central Excise Act*) från 1944 har en rättslig skyldighet att vid inhemsk försäljning utfärda en skattefaktura där det bl.a. tydligt framgår vilka skatter som ska betalas. I lagen om central punktskatt anges också att parten varje månad ska lämna fullständiga uppgifter om sin inhemska försäljning till myndigheterna. Enligt bolagslagen (*Companies Act*) från 1956 och gällande redovisningsstandarder har parten även en rättslig skyldighet att i sina granskade årsredovisningar lämna ingående uppgifter om import och inhemsk anskaffning, samt om export och inhemsk försäljning.
- (33) Som svar på detta ifrågasätts inte att bolagslagen kanske fastställer ramarna för redovisningsstandarder i Indien. Vid bedömningen av om systemet för exportorienterade företag är utjämningsbart är dock den relevanta frågan huruvida myndigheterna har infört ett system varigenom det kan bekräftas om tull- eller skattebefriade insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportvarorna, och i så fall i vilka mängder.
- (34) Kraven enligt lagen om central punktskatt har ett helt annat syfte, nämligen att se till att gällande skatter betalas vid försäljning på hemmamarknaden i Indien. Den innehåller inga bestämmelser om kontroll av varor som

importerats tullfritt eller av det samband mellan tullfria insatsvaror och resulterande exportprodukter som krävs för restitutionssystem.

- (35) När det gäller de ytterligare kontrollmöjligheterna bör det erinras om att ett exportorienterat företag inte har någon skyldighet att påvisa sambandet mellan varje enskild importsändning och bestämmelsen för de produkter som framställs med hjälp av de importerade varorna (se punkt 69 i förordningen om provisorisk tull). Endast sådana kontroller av sändningar skulle emellertid kunna ge Indiens myndigheter tillräcklig information om den slutliga bestämmelsen för insatsvaror, så att de kan kontrollera att befrielsen från tull och omsättningsskatt inte omfattar mer än insatsvarorna för exportproduktionen.
- (36) Trots noggrant övervägande av de uppgifter som lämnats av denna part, bekräftades det följaktligen att Indiens myndigheter inte tillämpar ett effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att avgöra om tull- eller omsättningsskattebefriade insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten och i så fall i vilka mängder (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). De indiska myndigheterna företog inte några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). De indiska myndigheterna kunde inte heller bevisa att det inte förekom någon alltför stor avskrivning.
- (37) Parten menade att kommissionen vid beräkningen av subventionsbeloppet borde ha tagit hänsyn till tullar som betalats på inhemsk försäljning av färdiga produkter. Som svar på detta argument bör det noteras att även om syftet med att etablera sig som ett exportorienterat företag är att uppnå nettoinkomster av utländsk valuta, har ett sådant företag möjlighet att sälja en del av sin tillverkning på den inhemska marknaden. Inom ramen för systemet med exportorienterade företag behandlas varorna som importvaror, trots att bara en förmånlig tull på 50 % behöver betalas. Situationen för ett exportorienterat företag skiljer sig i det avseendet inte från situationen för andra företag som är verksamma på den inhemska marknaden, dvs. tillämpliga tullar och skatter måste betalas för köpta varor. Här bör det klargöras att ett beslut från myndigheternas sida att beskatta varor avsedda för förbrukning på den inhemska marknaden inte innebär att befrielsen från importtullar och återbetalningen av omsättningsskatt för ett exportorienterat företag inte utgör en förmån när det gäller exportförsäljningen av den berörda produkten. Dessutom har försäljningen på den inhemska marknaden ingen inverkan på den mer allmänna bedömningen av om det finns ett lämpligt kontrollsystem.
- (38) Parten menade också att kommissionen använder fel nämnare vid beräkningen av subventionsbeloppet. Man

hävdade att den korrekta nämnaren är hela försäljningsomsättningen och inte exportomsättningen. Påståendet måste avvisas. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades det subventionsbelopp (täljaren) som beräknats inom systemet i proportion till den sammanlagda exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnaren), eftersom subventionen är knuten till exportresultaten. Möjligheten för ett exportorienterat företag att sälja en del av tillverkningen på den inhemska marknaden ändrar inte det faktum att systemet med exportorienterade företag är tydligt inriktat på export.

- (39) Slutligen hävdade parten att den förmån som företaget fått borde vara lika stor som kreditkostnaderna för de indiska myndigheterna mellan tidpunkten för importen av råvarorna och tidpunkten för exporten av de färdiga stängerna av rostfritt stål från Indien. Till stöd för sitt påstående hänvisade parten till ett preliminärt undersökningsresultat från *US DOC* nyligen i en antisubventionsöversyn avseende en ny exportör, där obetalda tullar betraktades som räntefria lån till företaget vid tidpunkten för importen. Som svar på detta ska det noteras att kommissionen inte är bunden vid någon beräkningsmetod som tillämpas av *US DOC* utan måste tillämpa grundförordningens bestämmelser. I detta fall förklaras den använda beräkningsmetoden i skälen 75 och 76 i förordningen om provisorisk tull. Detta argument skulle under alla omständigheter vara relevant endast om uppskov (fotnot 3 i bilaga I till grundförordningen) med tullarna beviljats i stället för befrielse, som det handlar om här.
- (40) Mot bakgrund av detta bekräftas härmed skälen 60–77 i förordningen om provisorisk tull.

3.6 Exportkreditsystemet (ECS)

- (41) En part tillstod att man beviljats en förmånlig räntesats för sin export men menade att den var betydligt högre än de rådande räntesatserna i EU och därför inte borde betraktas som en förmån.
- (42) Som svar på detta bör det noteras att subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalas för exportkrediter och det belopp som skulle ha betalats för vanliga affärskrediter som utnyttjas av det berörda företaget i Indien. I det här fallet användes ett nationellt riktmarke för att beräkna subventionsbeloppet. Detta argument avvisas därför.
- (43) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter på detta system, bekräftas skälen 78–86 i förordningen om provisorisk tull.

3.7 Storleken på utjämningsbara subventioner

- (44) Storleken på de utjämningsbara subventionerna enligt grundförordningen, uttryckt i värde, är mellan 3,3 % och 4,3 %. Eftersom detta motsvarar den nivå som fastställs i skäl 87 i förordningen om provisorisk tull, bekräftas det skälet.

SYSTEM→	DEPBS (*)	AAS (*)	EOU (*)	ECS (*)	Totalt
FÖRETAG					
Chandan Steel Ltd	1,5 %	1,5 %		0,4 %	3,4 %
Venusgruppen	2,6 % till 3,4 %	0 till 0,8 %			3,3 % (**)
Viraj Profiles Vpl. Ltd			4,3 %		4,3 %

(*) Subventioner markerade med en asterisk är exportsubventioner.
(**) Vägt genomsnitt för gruppen.

- (45) Den metod som användes för att fastställa subventionsmarginalerna för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet beskrivs i skäl 88 i förordningen om provisorisk tull. I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen uppgick subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet, beräknad på grundval av den vägda genomsnittliga subventionsmarginal som fastställts för de samarbetsvilliga företagen i urvalet, till 4,0 %. Skäl 88 i förordningen om provisorisk tull bekräftas därmed.
- (46) Grunden för fastställandet av den landsomfattande subventionsmarginalen beskrivs i skäl 89 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom det inte inkommit några synpunkter rörande detta, bekräftas härmed skäl 89 i förordningen om provisorisk tull.

4. UNIONSINDUSTRIN

- (47) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande unionsindustrin, bekräftas härmed skälen 90–93 i förordningen om provisorisk tull.

5. SKADA

- (48) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande skada, bekräftas härmed skälen 94–122 i förordningen om provisorisk tull.

6. ORSAKSSAMBAND

- (49) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande orsakssamband, bekräftas härmed skälen 123–136 i förordningen om provisorisk tull.

7. UNIONENS INTRESSE

- (50) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande unionens intresse, bekräftas härmed slutsatserna i skälen 137–148 i förordningen om provisorisk tull.

8. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

8.1 Nivå för undanröjande av skada

- (51) En part hävdade att den genomsnittliga vinstmarginalen före skatt på 9,5 %, baserad på situationen 2007, som användes för att beräkna det icke-skadevällande priset

och fastställa skademarginalen, inte var representativt för industrins vinstmarginal före skatt på lång sikt. Det hävdades att det är på vilket denna vinstmarginal baserats räknades som ett exceptionellt år och att åren 2005–2006 skulle vara mer representativa eftersom de var normala räkenskapsår med vinstmarginaler på mellan 4 % och 6 %.

- (52) Det lönsamhetsmål som tillämpades i det provisoriska skedet baserades på den vägda genomsnittliga vinstmarginal som uppnåddes av de utvalda unionstillverkarna 2007. Det året betraktades som det senaste representativa år då unionstillverkarna inte drabbades av skadevällande subventionering. Synpunkten avvisas därför, och den vinstmarginal som tillämpades i det provisoriska skedet bekräftas härmed.

- (53) Eftersom det inte har inkommit några andra synpunkter på nivån för undanröjande av skada, bekräftas härmed skälen 149–153 i förordningen om provisorisk tull.

8.2 Slutsats om nivån för undanröjande av skada

- (54) Den metod som tillämpades i förordningen om provisorisk tull bekräftas härmed.

8.3 Nivå på tullarna

- (55) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör en slutgiltig utjämningsstull införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som den subventionerade importen vållat, utan att den subventionsmarginal som konstaterats överskrider.

- (56) På grundval av ovanstående har utjämningsstullarnas storlek fastställts genom att marginalerna för undanröjande av skada jämförts med subventionsmarginalerna. De föreslagna utjämningsstullsatserna blir då följande:

Företag	Subventionsmarginal	Skademarginal	Utjämningsstullsats
Chandan Steel Ltd	3,4 %	28,6 %	3,4 %
Venusgruppen	3,3 %	45,9 %	3,3 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd	4,3 %	51,5 %	4,3 %
Samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet	4,0 %	44,4 %	4,0 %
Övriga företag	4,3 %	51,5 %	4,3 %

- (57) Storleken på de individuella företagsspecifika utjämningsstullar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten i den aktuella undersökningen. De återspeglar därför den situation som i denna undersökning konstaterats föreligga för dessa företag. Dessa

tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för "övriga företag") gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i Indien som tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsats och ska omfattas av den tullsats som gäller "övriga företag".

- (58) Eventuella ansökningar om tillämpning av en individuell företagsspecifik utjämningsstullsats (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet när det gäller den tillverkning och försäljning på hemmamarknaden eller på export som hänger samman med t.ex. namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

8.4 Slutgiltigt uttag av provisorisk tull

- (59) Med hänsyn till de konstaterade subventionsmarginalernas storlek och nivån på den skada som vållats unionsindustrin anses det nödvändigt att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningsstull som infördes genom förordningen om provisorisk tull.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull införs härmed på import av stänger av rostfritt stål, tillformade eller färdigbehandlade i kallt tillstånd men inte vidare bearbetade, andra än stänger med runt

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2011.

tvärsnitt med en diameter på minst 80 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-numren 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 och 7222 20 89, med ursprung i Indien.

2. Följande slutgiltiga utjämningsstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som anges i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Chandan Steel Ltd, Mumbai	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai; Precision Metals, Mumbai; Hindustan Inox Ltd, Mumbai; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Mumbai	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd, Thane	4,3	B004
Företag som förtecknas i bilagan	4,0	B005
Övriga företag	4,3	B999

3. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningsstullar enligt förordning (EU) nr 1261/2010 på import av stänger av rostfritt stål, tillformade eller färdigbehandlade i kallt tillstånd men inte vidare bearbetade, andra än stänger med runt tvärsnitt med en diameter på minst 80 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-numren 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 och 7222 20 89, med ursprung i Indien, ska tas ut slutgiltigt.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

MARTONYI J.

Ordförande

⁽¹⁾ Europeiska kommission, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgien.

BILAGA

**SAMARBETSVILLIGA EXPORTERANDE TILLVERKARE I INDIEN SOM INTE INGICK I URVALET
TARIC-TILLÄGGSNUMMER B005**

Företagsnamn	Ort
Ambica Steel Ltd	New Delhi
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd	Navi-Mumbai
Chase Bright Steel Ltd	Navi-Mumbai
D.H. Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Facor Steels Ltd	Nagpur
Global smelters Ltd	Kanpur
Indian Steel Works Ltd	Navi-Mumbai
Jyoti Steel Industries Ltd	Mumbai
Laxcon Steels Ltd	Ahmedabad
Meltroll Engineering Pvt. Ltd	Mumbai
Mukand Ltd	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd	Mumbai
Panchmahal Steel Ltd	Kalol
Raajratna Metal Industries Ltd	Ahmedabad
Rimjhim Ispat Ltd	Kanpur
Sindia Steels Ltd	Mumbai
SKM Steels Ltd	Mumbai
Parekh Bright Bars Pvt. Ltd	Thane
Shah Alloys Ltd	Gandhinagar